

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การนำเสนอผลการวิจัยในบทที่ 5 นี้ ผู้วิจัยจะแบ่งหัวข้อการเสนอออกเป็น 3 หัวข้อใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. การอภิปรายผลการศึกษา
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาคในการจัดการความมั่นคงภายใต้ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ : กรณีศึกษาจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ

1. เพื่อศึกษาระดับความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาคจังหวัดจันทบุรีในการจัดการความมั่นคงภายใต้ภัยคุกคามรูปแบบใหม่
2. เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาคจังหวัดจันทบุรีในการจัดการความมั่นคงภายใต้ภัยคุกคามรูปแบบใหม่

ข้อค้นพบ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า ความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาคอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากบุคลากรรับผิดชอบงานหลายด้าน และสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนมีไม่เพียงพอ อีกทั้งยังขาดทักษะความสามารถเพียงพอ โดยยังขาดการบูรณาการด้านข้อมูล และการบังคับใช้กฎหมายร่วมกันระหว่างหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุน สำหรับงบประมาณด้านความมั่นคงจะจัดสรรให้กับหน่วยงานหลักเท่านั้น และงบประมาณเป็นลักษณะแผนงาน/โครงการตามนโยบายของรัฐบาล ทำให้การใช้งบประมาณต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการเท่านั้น ซึ่งสภาพปัญหาของแต่ละพื้นที่หมู่บ้าน ตำบล แตกต่างกัน ทำให้การแก้ไขปัญหายังไม่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ทั้งนี้ หมู่บ้าน/ชุมชนในระดับพื้นที่ส่วนใหญ่ยังขาดความตระหนัก ขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่ให้ความร่วมมือ ดังผลการศึกษาที่จะกล่าวต่อไปนี้

1. การจัดการปัญหาอาชญากรรมมีความพร้อมปานกลาง เมื่อแยกเป็นความพร้อม มีผลการศึกษา ดังนี้

1.1 ความชัดเจนของแนวทางในการจัดการปัญหาเสพติด ความไม่ขัดแย้งกับนโยบายอื่นๆ ความสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เป็นจริง และอำนาจหน้าที่ประจำตำแหน่งของบุคลากร มีความพร้อมมาก

1.2 ความแน่นอนของแนวทางในการจัดการปัญหาเสพติด ทักษะความสามารถของบุคลากร ความเพียงพอของบุคลากร ความครบครันของวิทยุสื่อสาร การใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ความครบครันของอาวุธปืน ความครบครันของชุดตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ โครงสร้างองค์กรในการจัดการปัญหาเสพติด กระบวนการทำงานขององค์กรในการจัดการปัญหาเสพติด วัฒนธรรมองค์กรในการจัดการปัญหาเสพติด การมีส่วนร่วมขององค์กร/กลุ่มของชุมชนในการรับมือกับปัญหาเสพติด บทบาทของผู้นำชุมชนในการรับมือกับปัญหาเสพติด ความเพียงพอของงบประมาณ ความครบครันของกรวยยาง กิจกรรมของชุมชนในการรับมือกับปัญหาเสพติด ความครบครันของยานพาหนะ และความครบครันของเสื้อสะท้อนแสง มีความพร้อมปานกลาง

1.3 ความครบครันของกระบอกไฟกระพริบ ความครบครันของป้ายหยุดตรวจ และความครบครันของเสื้อเกราะกันกระสุน มีความพร้อมน้อย

1.4 ความครบครันของกุญแจมือ มีความพร้อมน้อยที่สุด

2. การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย มีความพร้อมปานกลาง เมื่อแยกเป็นความพร้อม มีผลการศึกษา ดังนี้

2.1 อำนาจหน้าที่ประจำตำแหน่งของบุคลากร ความแน่นอนของแนวทางในการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ความชัดเจนของแนวทางในการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ความไม่ขัดแย้งกับนโยบายอื่นๆ ความครบครันของวิทยุสื่อสาร ความสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เป็นจริง ความเพียงพอของบุคลากร ความครบครันของอาวุธปืน โครงสร้างองค์กรในการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย บทบาทของผู้นำชุมชนในการรับมือกับปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ทักษะความสามารถของบุคลากร ความครบครันของกรวยยาง กระบวนการทำงานขององค์กรในการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย วัฒนธรรมองค์กรในการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย การมีส่วนร่วมขององค์กร/กลุ่มของชุมชนในการรับมือกับปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ความครบครันของเสื้อสะท้อนแสง กิจกรรมของชุมชนในการรับมือกับปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ความครบครันของยานพาหนะ และการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมปานกลาง

2.2 ความเพียงพอของงบประมาณ ความครบครันของกระบวนไพบรุษ ความครบครันของฝ่ายหุคตรวจ และความครบครันของเลื้อเกะกันกระสุน มีความพร้อมน้อย

2.3 ความครบครันของกัญแจมือ มีความพร้อมน้อยที่สุด

3. การจัดการปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม มีความพร้อมปานกลาง เมื่อแยกเป็นความพร้อม มีผลการศึกษา ดังนี้

3.1 อำนาจหน้าที่ประจำตำแหน่งของบุคลากร ความครบครันของวิทยุสื่อสาร ความแน่นอนของแนวทางในการจัดการปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม ความชัดเจนของแนวทางในการจัดการปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม ความสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เป็นจริง ความเพียงพอของบุคลากร ความครบครันของอาวุธปืน ความไม่ขัดแย้งกับนโยบายอื่นๆ ทักษะความสามารถของบุคลากร โครงสร้างองค์กรในการจัดการปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม กระบวนการทำงานขององค์กรในการจัดการปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม วัฒนธรรมองค์กรในการจัดการปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม บพททของผู้นำชุมชนในการรับมือกับปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม กิจกรรมของชุมชนในการรับมือกับปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดลอม และความครบครันของยานพาหนะ มีความพร้อมปานกลาง

3.2 ความเพียงพอของงบประมาณ การใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ความครบครันของเลื้อเกะกันกระสุน มีความพร้อมน้อย

3.3 ความครบครันของกัญแจมือ มีความพร้อมน้อยที่สุด

4. การจัดการปัญหาสาธารณภัยขนาดใหญ่ มีความพร้อมปานกลาง เมื่อแยกเป็นความพร้อม มีผลการศึกษา ดังนี้

4.1 ความสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เป็นจริง อำนาจหน้าที่ประจำตำแหน่งของบุคลากร การมีส่วนร่วมขององค์กร/กลุ่มของชุมชนในการรับมือกับปัญหาสาธารณภัยขนาดใหญ่ ความแน่นอนของแนวทางในการจัดการปัญหาสาธารณภัยขนาดใหญ่ ความชัดเจนของแนวทางในการจัดการปัญหาสาธารณภัยขนาดใหญ่ ความไม่ขัดแย้งกับนโยบายอื่นๆ ทักษะความสามารถของบุคลากร ความครบครันของวิทยุสื่อสาร โครงสร้างองค์กรในการจัดการปัญหาสาธารณภัยขนาดใหญ่ กระบวนการทำงานขององค์กรในการจัดการปัญหาสาธารณภัยขนาดใหญ่ ความเพียงพอของบุคลากร วัฒนธรรมองค์กรในการจัดการปัญหาสาธารณภัยขนาดใหญ่ บพททของผู้นำชุมชนในการรับมือกับปัญหาสาธารณภัยขนาดใหญ่ และกิจกรรมของชุมชนในการรับมือกับปัญหาสาธารณภัยขนาดใหญ่ มีความพร้อมปานกลาง

4.2 ความครบครันของยานพาหนะ ความเพียงพอของงบประมาณ การใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ความครบครันของเสื้อชูชีพ และความครบครันของเครื่องจักรกลที่มีความพร้อมน้อย

5. การจัดการปัญหาโรคระบาด มีความพร้อมปานกลาง เมื่อแยกเป็นความพร้อม มีผลการศึกษา ดังนี้

5.1 ความครบครันของสถานที่เฝ้าสังเกตอาการ (Quarantine) ความครบครันของวิทยุสื่อสาร การมีส่วนร่วมขององค์กร/กลุ่มของชุมชนในการรับมือกับปัญหาโรคระบาด บทบาทของผู้นำชุมชนในการรับมือกับปัญหาโรคระบาด โครงสร้างองค์กรในการจัดการปัญหาโรคระบาด กระบวนการทำงานขององค์กรในการจัดการปัญหาโรคระบาด วัฒนธรรมองค์กรในการจัดการปัญหาโรคระบาด กิจกรรมของชุมชนในการรับมือกับปัญหาโรคระบาด ความแน่นอนของแนวทางในการจัดการปัญหาโรคระบาด ความสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เป็นจริง ความชัดเจนของแนวทางในการจัดการปัญหาโรคระบาด และความไม่ขัดแย้งกับนโยบายอื่นๆ มีความพร้อมปานกลาง

5.2 ความครบครันของยานพาหนะ ความเพียงพอของบุคลากร อำนาจหน้าที่ประจำตำแหน่งของบุคลากร ทักษะความสามารถของบุคลากร ความครบครันของหน้ากากอนามัย ความครบครันของถุงมือ การใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ความเพียงพอของงบประมาณ และความครบครันของชุดป้องกันร่างกาย มีความพร้อมน้อย

ข้อค้นพบ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 สามารถสรุปได้ว่าการเสริมสร้างความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาคจังหวัดจันทบุรีในการจัดการความมั่นคงภายใต้ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ควรพัฒนาการราชการส่วนภูมิภาคในลักษณะดังต่อไปนี้

1. เสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานของราชการส่วนภูมิภาค ดังต่อไปนี้
 - 1.1 ทักษะด้านภาษาของคนต่างด้าว ได้แก่ ภาษากัมพูชา และภาษาคนต่างด้าวชาติอื่นทั้งด้านการพูดสื่อสาร การเขียนและการอ่านให้ครบถ้วนสามารถสื่อสารได้
 - 1.2 ความรู้ความสามารถในการใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการบังคับใช้ที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
 - 1.3 ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่
2. จัดสรรจำนวนอัตรากำลังบุคลากรของราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน (สมาชิก อส.) ที่สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านความมั่นคงให้เพียงพอ
3. หน่วยงานหลักควรบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านข้อมูลและการบังคับใช้กฎหมายร่วมกัน

4. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักถึงปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ให้กับประชาชนในพื้นที่
5. พัฒนาเครือข่ายโดยรวบรวมกลุ่มอาสาสมัครที่มีในหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานในระดับพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6. พัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยบูรณาการฐานข้อมูลด้านความมั่นคงของส่วนราชการต่างๆ ให้เชื่อมโยงและถูกต้องตรงกัน

การอภิปรายผลการศึกษา

ในการวิเคราะห์ถึงองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยจะอภิปรายเปรียบเทียบระหว่างข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาและองค์ความรู้เดิมจากเนื้อหาบทที่ 2 ดังนี้

การศึกษารั้วนี้ มุ่งศึกษาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่เกิดจากภัยคุกคามในเรื่องยาเสพติด แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาธารณภัยขนาดใหญ่ และโรคระบาด ข้อค้นพบจากการศึกษาพบว่า ปัญหาภัยคุกคามมีทั้งเกิดขึ้นอยู่จริงและมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี การแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากหมู่บ้าน/ชุมชน และภาคประชาสังคมในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ

แนวคิดเกี่ยวกับภัยคุกคามโดยทั่วไปในวงวิชาการปัจจุบันสามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวคิดใหญ่ๆ คือภัยคุกคามรูปแบบเก่าและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ แนวคิดทั้ง 2 สามารถเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างได้ดังนี้

ภัยคุกคามรูปแบบเก่า คือ ภัยคุกคามที่เกิดจากการทำสงคราม การใช้กำลังทหารเข้าทำการรบ และยังมีความหมายครอบคลุมถึงการบ่อนทำลาย ก่อวินาศกรรม จารกรรม ที่มีการกระทำในลักษณะรัฐต่อรัฐ ซึ่งในปัจจุบันสงครามเย็นยุติลงและเกิดกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่ส่งผลให้รูปแบบการดำเนินชีวิตในสังคมประกอบกับการเกิดนวัตกรรมใหม่ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนวัตกรรมในเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication Technology: ICT) ที่เชื่อมร้อยต่อโลกทั้งโลกเข้าหากัน ช่วยให้เกิดการสื่อสารไปมาระหว่างบุคคลต่อบุคคล บุคคลกับหน่วยงาน และหน่วยงานกับหน่วยงานเป็นได้ด้วยความสะดวกรวดเร็ว และการที่โลกทั้งโลกสามารถสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว สารสนเทศสามารถถูกส่งไปมาอย่างที่ต่างๆ ได้อย่างไร จิตจำกัณนี้เองทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และผลที่ตามมาคือ การเกิดขึ้นของภัยคุกคามรูปแบบใหม่

ส่วนภัยคุกคามรูปแบบใหม่นั้น คริสต์ แอบบอต , พอล โรเจอร์ส และ จอห์น สโลโบดา ได้แบ่งภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่สำคัญๆ ออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ คือ 1. การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (Climate Change) 2. การแข่งขันแย่งชิงทรัพยากร (Competition Over Resources) 3. การเกิดขึ้นของชนกลุ่มน้อยของชนหมู่มาก (Marginalisation of the Majority World) 4. การขยายอิทธิพลทางทหาร (Global Militarization) สำหรับภัยคุกคามรูปแบบใหม่นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาในข้างต้นแล้ว ได้แก่ ภัยคุกคามในเรื่องของการระบาดวิทยา (Epidemiology) ภัยคุกคามที่มีต่อสารสนเทศ (Information) อาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Crime) ภัยคุกคามที่มีต่อความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) และภัยคุกคามด้านภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics) เป็นต้น อย่างไรก็ตามการเกิดขึ้นมาของภัยคุกคามรูปแบบใหม่นั้นไม่ได้หมายความว่าภัยคุกคามในรูปแบบเดิมหรือแบบดั้งเดิมจะหมดไป ประเทศหลายประเทศในโลกยังคงอยู่ในสภาวะของความเสี่ยงที่อาจจะมีสงครามเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

ผลการศึกษาสะท้อนความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาคในการจัดการความมั่นคงภายใต้ภัยคุกคามรูปแบบใหม่อยู่ในระดับปานกลาง มีลักษณะเฉพาะของพื้นที่จังหวัดจันทบุรีในฐานะจังหวัดชายฝั่งทะเล ซึ่งปัจจุบันปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ได้แก่

1. ปัญหายาเสพติด มีความพร้อมปานกลาง
2. ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย มีความพร้อมปานกลาง
3. ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความพร้อมปานกลาง

โดยปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดจันทบุรีระยะต่อไปในอนาคต ได้แก่

1. ปัญหาสาธารณสุขขนาดใหญ่ มีความพร้อมปานกลาง
2. ปัญหาโรคระบาด มีความพร้อมปานกลาง

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยสามารถกำหนดตัวแบบความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาคจังหวัดจันทบุรีในการจัดการความมั่นคงภายใต้ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ดังนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี



ภาพประกอบ 6 ตัวแบบความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาคจังหวัดจันทบุรีในการจัดการความมั่นคงภายใต้ภัยคุกคามรูปแบบใหม่

จากภาพประกอบ 6 พบว่างานวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่าราชการส่วนภูมิภาคมีความพร้อมในการจัดการความมั่นคงภายใต้ภัยคุกคามรูปแบบใหม่อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 5 ประเด็นปัญหา คือ

1. ปัญหาเสียดัง มีความพร้อมปานกลาง
2. ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย มีความพร้อมปานกลาง
3. ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความพร้อมปานกลาง
4. ปัญหาสาธารณสุขขนาดใหญ่ มีความพร้อมปานกลาง
5. ปัญหาโรคระบาด มีความพร้อมปานกลาง

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นเสริมสร้างความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาคโดยอาศัย

1. เสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานของราชการส่วนภูมิภาค
2. จัดสรรจำนวนอัตรากำลังสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนให้เพียงพอ
3. หน่วยงานหลักควรบูรณาการด้านข้อมูลและการบังคับใช้กฎหมายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักถึงปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ให้กับประชาชนในพื้นที่
5. พัฒนาเครือข่ายโดยรวมรวมกลุ่มอาสาสมัครที่มีในหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานในระดับพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6. พัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยบูรณาการฐานข้อมูลด้านความมั่นคงของส่วนราชการต่างๆ ให้เชื่อมโยงและถูกต้องตรงกัน

การเสริมสร้างความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาค จะทำให้ราชการส่วนภูมิภาคมีความพร้อมในการจัดการความมั่นคงภายใต้ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ได้มากขึ้นและแก้ไขปัญหาส่งผลกระทบต่อความมั่นคงให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีข้อเสนอแนะที่เป็นนัยยะในเชิงนโยบายที่สำคัญดังนี้

1. จากนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับความมั่นคงตามแนวคิดในบทที่ 2 ต้องการให้ทุกภาคส่วนมีการบูรณาการในการจัดการความมั่นคง ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้มีการพัฒนาเสริมสร้างราชการส่วนภูมิภาคในการจัดการความมั่นคง และบูรณาการการทำงานร่วมกับหมู่บ้าน/ชุมชน และภาคประชาสังคมในพื้นที่ ดังนี้

1.1 หน่วยงานความมั่นคง ได้แก่ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน สถานีตำรวจภูธร ฝ่ายปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดังนี้

1.1.1 สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วน และพัฒนาเครือข่ายกลุ่มอาสาสมัคร เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ร่วมกับหมู่บ้าน/ชุมชน และภาคประชาสังคมในพื้นที่

1.1.2 หนุนรงค์ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างจิตสำนึกและความตระหนักถึงปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน

2. จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด พบว่า ในปัจจุบันขบวนการค้ายาเสพติดเริ่มหันมาลักลอบส่งยาเสพติดด้วยการจัดส่งพัสดุภัณฑ์ไปรษณีย์ และการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ผ่านทางโซเชียลมีเดียและโปรแกรมการสื่อสารออนไลน์ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหามาตรการตรวจสอบพัสดุภัณฑ์ไปรษณีย์และสอดส่องดูแลผู้ที่ไม่ประสงค์ดีใช้ช่องทางการสื่อสารทางโซเชียลมีเดียในการติดต่อซื้อขายยาเสพติด ดังนี้

2.1 สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดมาตรการตรวจสอบผู้ที่ไม่ประสงค์ดีใช้ช่องทางการสื่อสารทางโซเชียลมีเดียในการติดต่อซื้อขายยาเสพติด

2.2 สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดมาตรการควบคุมการลงทะเบียน และการขนส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์ทางไปรษณีย์

2.3 บุคลากรความร่วมมือหน่วยงานในระดับพื้นที่ ได้แก่ ที่ทำการไปรษณีย์ สถานีตำรวจภูธร และฝ่ายปกครอง ดำเนินการตรวจสอบสินค้า และพัสดุภัณฑ์ที่ต้องสงสัยว่าจะมียาเสพติด หรือสิ่งผิดกฎหมายซุกซ่อนมาทางไปรษณีย์

3. จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พบว่า นอกจากแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายที่เป็นปัญหาต่อความมั่นคงแล้ว อีกกลุ่มหนึ่งที่ต้องเฝ้าระวัง คือ คนต่างด้าว หรือบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ได้แก่ กลุ่มชาวพม่า ซึ่งบางส่วนเข้ามาติดต่อกิจการและอาศัยอยู่เป็นหลักแหล่งในพื้นที่ โดยมีพฤติกรรมจะจ้างคนไทย จดทะเบียนเป็นภรรยาเพื่อให้ได้อยู่อาศัยในประเทศไทย โดยใช้ตัวแทนอำพราง (นอมินี) ในการถือครองอสังหาริมทรัพย์ โดยพวกนี้เริ่มเข้ามามีอิทธิพลมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและการค้ามนุษย์ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหามาตรการตรวจสอบ การเดินทางเข้าออกประเทศ และสอดส่องพฤติกรรมของชาวต่างชาติ (คนต่างด้าว) โดยเฉพาะกลุ่มชาวพม่า ดังนี้

3.1 กระทรวงแรงงาน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ปัญหาการค้ามนุษย์) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดมาตรการตรวจสอบการเดินทางเข้าออกประเทศ รวมไปถึงประวัติและพฤติกรรม ของชาวต่างชาติ (คนต่างด้าว) โดยเฉพาะกลุ่มชาวพม่า

3.2 บุคลากรความร่วมมือหน่วยงานในระดับพื้นที่ ได้แก่ สำนักงานตรวจคน เข้าเมือง สำนักงานจัดหางานจังหวัด สถานีตำรวจภูธร และฝ่ายปกครอง ร่วมกับหมู่บ้าน/ชุมชน และภาคประชาสังคมในพื้นที่ ดำเนินการเฝ้าระวังและตรวจตราพฤติกรรมของชาวต่างชาติ (คนต่างด้าว) โดยเฉพาะกลุ่มชาวพม่า

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

หลังจากที่ได้ดำเนินการวิจัย เรื่องความพร้อมของราชการส่วนภูมิภาคในการจัดการความ มั่นคงภายใต้ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ : กรณีศึกษาจังหวัดจันทบุรี เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการดำเนินการวิจัยหลังจากนี้คือ

1. การศึกษาประเด็นปัญหาการลักลอบส่งยาเสพติดทางพัสดุภัณฑ์ไปรษณีย์ และ การ ใช้สื่อประชาสัมพันธ์ผ่านทางโซเชียลมีเดียและ โปรแกรมการสื่อสารออนไลน์

2. การศึกษาประเด็นปัญหาคนต่างด้าว หรือบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ได้แก่ กลุ่มชาว พม่า ซึ่งบางส่วนมีพฤติกรรมจ้างคนไทยจดทะเบียนเป็นภรรยาเพื่อให้ได้อยู่อาศัยในประเทศไทย โดยใช้ตัวแทนอำพราง (นอมินี) ในการถือครองอสังหาริมทรัพย์ โดยพวกนี้เริ่มเข้ามามีอิทธิพล มากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและการค้ามนุษย์